

EU-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 24. september 2021

I det nedenstående følger oversikt inndelt som følger:

Under pkt. I følger rettsaker som krever lov- eller budsjettendring, samt rettsaker som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Under pkt. II følger rettsaker som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsaker som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.

I tillegg til sakene som er omtalt i listen, legges det opp til å innlemme følgende saker som allerede er behandlet av Stortinget og derfor ikke omtales i listen:

- To beslutninger i EØS-komiteen om innlemmelse av direktiv 2012/34/EU om et felles europeisk jernbaneområde og rettsaktene som utgjør fjerde jernbanepakke (Prop. 101 LS (2019–2020))
- Indre markedsprogrammet (Prop. 171 S (2020–2021))
- Erasmus+ (Prop. 172 S (2020–2021))
- EUs helseprogram EU4Health (Prop. 173 S (2020–2021))
- Horisont Europa (Prop. 175 S (2020–2021))
- Kreativt Europa (Prop. 176 S (2020–2021))
- Programmet for sysselsetting og sosial innovasjon, ESF+/EaSI (Prop. 177 S (2020–2021))
- EUs romprogram (2021–2027) og EUs byrå for romprogrammet (Prop. 178 S (2020–2021))
- Programmet for et digitalt Europa (Prop. 179 S (2021–2021))
- EUs ordning for sivil beredskap (Prop. 180 S (2020–2021))

Innholdsfortegnelse

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet.....	3
FINANSDEPARTEMENTET	3
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	5
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET, KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	7
KLIMA- OG MILJØDEPARTMENTET.....	11
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET.....	18
SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	25
II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.....	27
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTMENTET	27
BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENTET.....	27
FINANSDEPARTEMENTET	27
FORSVARSDPARTEMENTET	28
HELSE- OG OMSORGSDEPARTMENTET	28
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET OG LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	30
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	31
KLIMA- OG MILJØDEPARTMENTET.....	31
KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET	33
KUNNSKAPSDEPARTEMENTET	34
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	34
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTMENTET	36
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET.....	37
SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	37

I. Rettsakter som krever lov- eller budsjettendring samt rettsakter som krever forskriftsendring som vurderes å gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet

FINANSDEPARTEMENTET

32015R2365 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 av 25. november 2015 om gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012

Om forordningen og dens formål

Europaparlamentets- og rådsforordning (EU) 2015/2365 om gjennomsiktighet ved verdipapirfinansieringstransaksjoner («STFR») fastsetter regler om gjennomsiktighet for såkalte verdipapirfinansieringstransaksjoner («securities financing transactions») og gjenbruk av sikkerheter. Verdipapirfinansieringstransaksjoner omfatter blant annet avtaler om utlån av finansielle instrumenter samt gjenkjøpsavtaler. Gjenbruk av sikkerheter vil si at den som har mottatt sikkerheten, bruker den i eget navn og for egen eller andre motparters regning, for eksempel ved å selge verdipapirene eller bruke dem selv som sikkerhet for egne forpliktelser.

Både ved verdipapirfinansieringstransaksjoner og ved gjenbruk av sikkerheter oppstår det en risiko for at de finansielle instrumentene og sikkerhetene ikke kan leveres tilbake som avtalt. Utlån av finansielle instrumenter og gjenkjøpsavtaler omtales gjerne som en del av risikoen i skyggebanksystemet («shadow banking»), det vil si kredittformidling utenfor det ordinære banksystemet. Formålet med forordningen er å redusere systemrisiko i markedet for verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk av sikkerheter.

Forordningen skal sikre at myndighetene får informasjon om risiko knyttet til slike verdipapirfinansieringstransaksjoner gjennom krav til transaksjonsregistre. Både finansielle og ikke-finansielle motparter i verdipapirfinansieringstransaksjoner pålegges rapporteringsplikt til slike registre. Etter forordningen skal også kompetente myndigheter ha kompetanse til å ilegge administrative sanksjoner ved overtredelse av regelverket.

Særlig om ESMAS kompetanse

ESMA tillegges myndighet til å godkjenne og til å tilbakekalle tillatelser til å operere transaksjonsregistre. I forbindelse med tilsyn av transaksjonsregistre skal ESMA etter forordningen artikkel 9 nr. 1 også under STFR kunne utøve myndigheten som følger av EMIR artikkel 61 til 68, 73 og 74. Under EMIR er denne myndigheten lagt til EFTAs overvåkingsorgan (ESA) for EØS/EFTA-landene. Tilsvarende løsning legges til grunn for STFR.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Finanstilsynet har, på oppdrag fra Finansdepartementet, utredet gjennomføringen av forordningen i norsk rett. Finansdepartementet hadde forslag til gjennomføring av forordningen på høring i 2019. Gjennomføring av forordningen forutsetter endringer i norsk rett. Finanstilsynet har foreslått at forordningen gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i verdipapirhandelloven. Slik gjennomføring forutsetter endringer i verdipapirhandelloven, verdipapirfondloven og verdipapirforskriften.

Forordningen åpner i utgangspunktet ikke for nasjonale valg ved gjennomføringen, men det er opp til nasjonale myndigheter å utarbeide nærmere regler for administrative sanksjoner for overtredelse.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Finanstilsynet har utredet de administrative og økonomiske konsekvensene av gjennomføring av forordningen i norsk rett i sitt høringsnotat. Finanstilsynet viser til at gjennomføringen vil medføre administrative og økonomiske konsekvenser for finansielle og ikke-finansielle motparter som vil bli berørt av forslaget. Finanstilsynet peker samtidig på at rapporteringspliktene likevel ikke antas å bli omfattende. Tilsynet peker blant annet på at rapporteringspliktene i seg selv ikke anses som særlig omfattende, at mange av aktørene som blir berørt, i stor grad antas å være direkte eller indirekte eksisterende transaksjonsregistre samt at rapporteringsforpliktelsene kan delegeres.

Forvaltningsselskaper for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond pålegges nye rapporteringsplikter og informasjonsplikter. Finanstilsynet viser til at de nye rapporterings- og informasjonspliktene er av samme karakter som allerede eksisterende plikter og må sees på som en utvidelse av disse.

Tilsyn med at underlagte aktører overholder regelverket og rapportering til ESMA vil medføre en utvidelse av Finanstilsynets eksisterende oppgaver. Disse oppgavene vil kreve ressurser, og det må ventes at de nye oppgavene vil kunne kreve ressurser og medføre økte kostnader for Finanstilsynet.

Gjennomføring av forordningen vil trolig bidra til å sikre finansiell stabilitet. Ved at risikoen i markedet blir lavere, og ved at tilsynet blir mer effektivt, anslås det at forordningen vil bidra til å sikre finansiell stabilitet. Det vises også til EU-kommisjonens konsekvensanalyse av forordningen, se «Commission Staff Working Document; Impact Assessment, Accompanying the document Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on structural measures improving the resilience of EU Credit Institutions and the Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on reporting and transparency of securities financing transactions», SWD/2014/030 final».

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kapitalbevegelser og finansielle tjenester, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

32014L0040 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/40/EU av 3. april 2014 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om fremstilling, presentasjon og salg av tobakk og tilhørende produkter og om oppheving av direktiv 2001/37/EF

Bakgrunn

Direktiv 2014/40/EU om tobakks- og tobakksrelaterte produkter ble vedtatt 3. april 2014, og erstatter tobakksproduktdirektivet av 2001. Direktivet medførte både revisjon av eksisterende regelverk samt regulering av nye områder. Bakgrunnen for revisjonen var at forrige direktiv var utdatert i forhold til den markedsmessige, vitenskapelige og internasjonale utviklingen, spesielt sett i lys av tobakkskonvensjonen som alle EU-landene samt EU er part til.

Sammendrag av innhold

Direktivets hovedkrav som medfører behov for endringer i norsk regelverk:

- Nye og større helseadvarsler på røyketobakk
- Ny tekstadvarsel på røykfri tobakk som skal stå på begge sider av pakningen (i dag kun én side)
- Helseadvarsler på urtebaserte røykeprodukter, samt krav om ingrediensrapportering
- Forbud mot smakstilsetninger i sigaretter og rulletobakk.
- Forbud mot tilsetninger som gir inntrykk av helsemessige fordeler eller har fargeegenskaper, og forbud mot villedende elementer på pakningene. Dette forbudet gjelder alle tobakksvarer og e-sigaretter.
- Felles sikkerhetsmerke og nytt springssystem for å hindre ulovlig handel med tobakk.
- Forbud mot eller registreringsordning for fjernsalg (valgfritt, Norge har valgt registreringsordning).
- Nytt regelverk for e-sigaretter. Import og salg av e-sigaretter er i dag forbudt i Norge. Direktivet krever etablering av en registreringsordning og fastsetter en rekke produktkrav samt regler for tilsyn, markedsovervåking og salg av produktene.
- Direktivet utvider tobakksindustriens rapporteringsplikter når det gjelder ingredienser i og utslipp fra tobakksvarer for å kunne vurdere deres tiltrekningskraft, avhengighetsskapende egenskaper og toksisitet.
- Registrerings- eller godkjeningsordning for nye typer tobakksvarer (valgfritt, Norge har valgt godkjeningsordning). Norge har i dag et forbud mot nye tobakks- og nikotinprodukter.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Direktivet medfører behov for endringer i tobakkskadeloven av 9. mars 1974 nr. 14 med forskrifter. Nødvendige lovendringer er allerede vedtatt av Stortinget, jf. Prop. 142 L (2015-2016) og Prop. 75 L (2017-2018). Forskrifter var på høring sommeren 2016 og 2020 (ulovlig handel). Gjennomføring av direktivet avventer innlemmelse i EØS-avtalen.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføringen av direktivet vil medføre økonomiske og administrative konsekvenser, men mange av disse vil dekkes inn gjennom avgifter og gebyrer som belastes tobakksindustrien.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært til behandling i SU Helse og ble funnet EØS-relevant og akseptabel. Det er imidlertid behov for enkelte tekniske tilpasninger i tillegg til unntak fra EUs snusforbud og andre særreguleringer for snus.

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET, KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET
32019R1381 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1381 av 20. juni 2019 om innsyn og bærekraft i EUs risikovurdering i næringsmiddelkjeden, og om endring av forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 1829/2003, (EF) nr. 1831/2003, (EF) nr. 2065/2003, (EF) nr. 1935/2004, (EF) nr. 1331/2008, (EF) nr. 1107/2009 og (EU) 2015/2283 og direktiv 2001/18/EF

Sammendrag av innhold

EUs «General Food Law» (GFL) ((EF) nr. 178/2002) fastsetter de generelle prinsippene og kravene i matlovgivningen. Den setter bestemmelser for European Food Safety Authority EFSA (felles europeisk myndighet for næringsmiddeltrygghet) som et uavhengig vitenskapelig organ for risikovurderinger. EFSAAs forvaltningsansvar omfatter spørsmål som har direkte eller indirekte betydning for tryggheten i næringsmiddel- og fôrkjeden, dyrs helse og velferd og plantehelsen. Risikovurderingene fra EFSA skal bidra til å sikre at myndighetene tar velbegrunnede avgjørelser om risikohåndtering. GFL definerer risikoanalysen som en prosess bestående av tre elementer: risikovurdering, risikostyring og risikokommunikasjon. GFL er gjennomført i norsk rett som Matlovsforskriften (Forskrift 22. desember 2008 nr. 1620).

REFIT-evalueringen av Matloven av 2018 (Fitness Check of the General Food Law), har synliggjort behovet for økt transparens i risikoanalysen, særlig knyttet til søknader om godkjenning. Samtidig har «European Citizens Initiative to ban glyphosate» bekreftet at allmenheten/folk flest oppfatter risikoanalysen som en lukket og uklar prosess. Krav om større åpenhet og transparens og negative signaler om EFSAAs kapasitet til å opprettholde et høyt vitenskapelig nivå, er bakgrunnen for denne rettsakten som legger til rette for økt transparens og åpenhet gjennom å gi allmenheten større rett til innsyn i data som industrien har sendt til EFSA i forbindelse med risikovurderinger av et produkt. For å møte kritikken om at EFSAAs vurderinger kun baseres på industriens egne studier, skal EFSA også gjøre egne søk i vitenskapelig litteratur slik at de også kan ta hensyn til andre eksisterende data og studier om emnet som blir presentert for evaluering. For å gi en ytterligere garanti for EFSAAs tilgang til alle relevante vitenskapelige data og studier vedrørende emnet, skal tredjeparter konsulteres for å avgjøre om det er andre relevante vitenskapelige data eller studier tilgjengelig.

I utgangspunktet vil alle data som industrien fremlegger som ledd i en søknadsprosess automatisk offentliggjøres, såfremt det ikke foreligger særlig grunn til noe annet. Kommisjonen har laget en generell plan for å koordinere forbedret risikokommunikasjon mellom EU og nasjonale risikovurderere. Rettsakten gjør endringer slik at alle medlemsstatene nå skal delta i EFSAAs styre (Management Board). Ut fra ønsket om ytterligere å ansvarliggjøre medlemsstatene for arbeidet som gjøres i EFSA og for å sikre større oppslutning om EFSAAs risikovurderinger, skal alle medlemsstatene etter dette peke ut nasjonale risikovurderere til å delta i EFSAAs risikovurderingspaneler.

Allmenheten og interessenter skal konsulteres ved vurdering av hvilke studier som skal gjennomføres i forbindelse med søknadsprosessene, samt etablering av et register over alle gjennomførte studier, slik at man kan være sikker på at søkerne oversender all tilgjengelig informasjon, ikke bare informasjon som tjener deres sak. Kommisjonen vil selv føre tilsyn med EFSA for å gjennomgå prosedyrene for valg av medlemmer av den vitenskapelige komité og ekspertpanelene når det gjelder åpenhet, kostnadseffektivitet og egnethet for å sikre medlemmene uavhengighet og kompetanse og for å forhindre interessekonflikter. Kommisjonen vil også gjennomføre tilsyn med laboratorier som utfører oppdrag for industrien, og vil også kunne be EFSA om å gjennomføre kontrollanalyser. Selv om ansvaret for at produktene er trygge ligger hos produsenten, gis EFSA en mulighet til å iverksette egne undersøkelser.

Her er en punktvis oversikt over sentrale endringer:

- tydeliggjøre og klargjøre bestemmelsene om transparens, særlig knyttet til vitenskapelige studier som benyttes som grunnlag for risikovurderinger, f.eks. i forbindelse med søknadsprosesser.
- øke troverdigheten til de vitenskapelige studiene gjennom å stille krav til objektivitet og uavhengighet til studiene som EFSA vurderer.
- øke styringen og det vitenskapelige samarbeidet mellom medlemsstatene og samarbeidet/tilknytningen til EFSA (ønske om å ansvarliggjøre medlemsstatene mer for EFSAs risikovurderinger).
- styrke EFSAs mulighet til å opprettholde et høyt nivå på den vitenskapelige ekspertisen på de ulike fagområdene.
- utvikle en mer helhetlig og effektiv risikokommunikasjonsstrategi, som involverer Kommisjonen, medlemsstatene og EFSA i hele risikoanalyseprosessen.

Rettsakten fastsetter en rekke tiltak, dette er noen:

- Alle studier vil bli offentliggjort automatisk (med mulighet til å unnta taushetspliktige opplysninger).
- Kommisjonen vil lage en «generell risikokommunikasjonsplan» med fokus på hvilken type og hvilket nivå som er nødvendig for å forbedre koordineringen mellom EUs medlemslands nasjonale risikovurderinger.
- Ansvarliggjøring av medlemsstatene med tanke på EFSAs risikovurderinger gjennom endret rolle i EFSAs Management Board.
- Arbeidet med revisjon av laboratoriene vil forbedres, og presisering av gjeldende kvalitetskrav.
- Kommisjonen vil få mulighet til å be EFSA om å iverksette egne studier – når det er tvingende nødvendig.
- Godkjenningprosedyrene vil endres, også re-godkjenningprosedyrene.
- EFSA vil få mulighet til å dobbeltsjekke om alle relevante studier er sendt i forbindelse med søknaden (og ikke bare de studiene som trekker i retning av godkjenning).
- Utpeking av vitenskapelige eksperter til panelene vil skje fra en pool av nominerte, basert på innspill fra EUs medlemsstater.
- Risikohåndteringen vil bli forklart tydeligere, jf. «risikohåndteringsplanen» som omfatter de tre integrerte elementene; risikovurdering, risikohåndtering og risikokommunikasjon, gjennom at risikokommunikasjon er en integrert og helhetlig prosess som omfatter alt.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Kvalitetskontrollen av GFL viste at selv om EFSA har gjort store fremskritt med hensyn til åpenhet, oppfattes risikovurderingsprosessen, især i forbindelse med godkjenningprosedyrer, som også dekker matvarekjeden, ikke alltid som fullstendig åpen. Dette skyldes også delvis de forskjellige regler om åpenhet og fortrolighet, som er fastsatt ikke kun i forordning (EF) nr. 178/2002, men også i andre sektorspesifikke EU-rettsakter. Samspillet mellom disse rettsakter kan ha innflytelse på offentlighetens aksept av risikovurderingen. Endringene i lov og forskrifter er derfor beskrevet i rettsakten og fokuserer på å revidere slik at det er samsvar mellom denne rettsakten og andre rettsakter, og ikke gjenta bestemmelsene i denne rettsakten. Rettsakten inneholder beskrivelser av hvilke endringer som skal gjøres (artikkel 1–9).

Rettsakten krever endring i:

- Genteknologilovens §12.

Endringene er beskrevet i artikkel 9: Endringer i Directive 2001/18/EC: artikkel 6, 13, 25 og 28.

og følgende forskrifter;

- Forskrift 22. desember 2008 nr. 1620 om allmenne prinsipper og krav i næringsmiddelregelverket
Endringene er beskrevet i artikkel 1: Endringer i Regulation No 178/2002: artikkel 6, nytt kapittel i avsnitt II, artikkel 22(7), 25, 28, 32a, 32b, 32c, 32d, 38, 39 (a, b, c, d, e, g), 61 og 61a.
- Forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer
Endringene er beskrevet i artikkel 3: Endringer i Regulation No 1831/2003: artikkel 7 og 18
- Forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler
Endringene er beskrevet i artikkel 4: Endringer i Regulation No 2065/2003: artikkel 7 og 15
- Forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler
Endringene er beskrevet i artikkel 5: Endringer i Regulation NO 1935/2004: artikkel 9, 19 og 20
- Forskrift 6. juni 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler
Endringene er beskrevet i artikkel 6: Endringer i Regulation No 1331/2008: artikkel 6, 11 og 12
- Forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler
Endringene er beskrevet i artikkel 7: Endringer i Regulation No 1107/2009: artikkel 7, 10, 15 og 16
- Forskrift 25. juli 2017 nr. 1215 om ny mat
Endringene er beskrevet i artikkel 8: Endringer i Regulation 2015/2283: Endringer i artikkel 10, 15, 16 og 23

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten kan ikke sees å få vesentlige økonomiske konsekvenser for næringen eller forbrukere. Rettsakten legger til rette for en mer systematisk og åpen søknadsprosess, og dette vil være positivt for både næring og forbrukere. Endringene i denne rettsakten er i tråd med samfunnsendringer rundt åpenhet.

Gjennomføring av forordningen i norsk rett vil medføre økte kostnader for myndighetene da det årlige, norske bidraget til EFSA's budsjetter vil øke. Rettsakten vil kreve Stortingets samtykke på bakgrunn av de økonomiske konsekvensene, behovet for endring i genteknologiloven og på bakgrunn av ønsket om norsk deltakelse i EFSA's nye styre (Management Board) nevnt nedenunder.

Åpenhetsforordningen har medført økte kostnader for EFSA, og disse kanaliseres til EUs medlemsland og EØS/EFTA-landene gjennom økte kontingenter. Norge har betalt en årlig kontingent til EFSA siden gjennomføringen av EUs matlovsforordning i norsk rett i 2008, se Stortingets proposisjon nr. 47 (2007–2008). Kostnadene ved gjennomføring av åpenhetsforordningen i norsk rett vil øke også det årlige norske bidraget til EFSA's budsjetter fra 2021. EUs Råd og Parlament kom til enighet om EUs langtidsbudsjett, og derunder EFSA's budsjetter for samme periode, 16. desember 2020. Norges andel av EFSA's budsjett er basert på en andel på 2,67 pst. og en eurokurs på 10,68 (02.06.2021). Kontingenten for Norge vil, etter nevnte forutsetninger, være beregnet til kr. 32 700 584 (3 062 426 euro) for 2021. Av dette vil endringene som følger av åpenhetsforordningen, i henhold til EUs estimater, medføre en økning på kr. 14 052 248 (1 316 000 euro) for Norge for 2021 sammenlignet med de norske innbetalingene i 2019.

Kontingentens størrelse fastsettes av EU i henhold til EØS-avtalen artikkel 82, jf. protokoll 32, og varierer fra år til år som følge av generell årlig beregning av EØS/EFTA-statenes bidrag til EU for deltakelse i byråer og programmer, basert på folketall, utviklingen av Norges BNP sammenliknet med EU-medlemsstatenes BNP, valutautvikling og generell kostnadsutvikling innenfor programmene.

Det legges opp til at en stor andel av disse midlene kan søkes tilbakeført til nasjonale kunnskapsorganisasjoner via ulike ordninger som kompensasjon for å utføre oppgaver for EFSA. Vitenskapskomiteen for mat og miljø (VKM) er Norges kontaktpunkt for EFSA og har som en av sine oppgaver å informere om disse mulighetene for aktuelle norske kunnskapsorganisasjoner.

EFTA-landene diskuterer også muligheten for at EFTA-landene og ESA kan være representert i EFSAs nye styre (Management Board) på lik linje med EUs medlemsstater og Kommisjonen. Dersom dette blir en realitet, vil slik deltakelse antagelig medføre noe økt administrasjon fra forvaltningens side. Endringene i EFSA vil også på sikt kunne føre til noen endringer for Vitenskapskomiteen for mat og miljø (VKM), som representerer Norge i EFSAs Advisory forum.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

KLIMA- OG MILJØDEPARTMENTET

32018L0851 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/851 av 30. mai 2018 om endring av direktiv 2008/98/EF om avfall

Det reviderte rammedirektivet om avfall (EU) 2018/851 ble vedtatt 30.05.2018 og endrer EUs rammedirektiv om avfall (2008/98/EF) som er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XX pkt. 32 ff. Det endrede regelverket må ses i sammenheng med de vedtatte endringene i følgende rettsakter:

- Emballasjedirektivet; [EØS-vedlegg II, del II, kap. XVII Miljø pkt. 7](#)
  - Deponidirektivet; [EØS-vedlegg XX kapittel IV Avfall](#)
  - Kasserte kjøretøy; [EØS vedlegg XX kapittel IV Avfall](#)
  - Batteridirektiv; EØS vedlegg II kapittel XV Farlige stoffer
  - EE-direktivet; EØS-vedlegg XX kapittel IV
- Regelverket er hjemlet i EU-traktatens (TFEU) artikkel 192 (tidligere artikkel 172 EF) om prosedyre for vedtak av rettsakter på miljøområdet.

Det reviderte rammedirektivet om avfall er en del av oppfølgingen av EUs handlingsplan om sirkulær økonomi fra 2015. Arbeidet skal bidra til omstilling til en sirkulær økonomi, der verdien av produkter og materialer tas vare på så lenge som mulig, ved at de brukes lengst mulig, oppgraderes/reparerer, og at produkter og materialer brukes om igjen. Gjennom dette ventes store positive effekter for klima, miljø og økonomi.

Endringene i det europeiske avfallsregelverket skal blant annet bidra til bedre design av produkter, reduserte avfallsmengder, redusert forsøpling, økt ombruk og materialgjenvinning, sterkere produsentansvar, redusert deponering og et velfungerende indre marked med færre handelshindre og konkurransebegrensninger. Rettsaktene skal i større grad sikre at alle medlemsland når forpliktelsene, gjennomfører regelverket og rapporterer bedre og mer likt.

Handlingsplanen for en sirkulær økonomi fra 2015 er omtalt i [egget EØS-faktanotat](#).

Sammendrag av innhold

Endringene i rammedirektivet om avfall omfatter økte mål for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av husholdningsavfall og lignende avfall fra næringslivet («municipal waste»). Endringene omfatter også en presisering av hvordan materialgjenvinning skal beregnes og nye minimumskrav til produsentansvarsordninger, det vil si ordninger som skal sikre at produsenter tar ansvar for produktene når de har blitt avfall. EU-kommisjonen vil videre følge opp medlemslandenes måloppnåelse, blant annet gjennom et system for tidlig varsling som skal sikre at land som sakter etter fanges opp tidlig og følges opp av EU-kommisjonen slik at de gjøres i stand til å nå målene.

De viktigste elementene i rettsakten er oppsummert nedenfor.

Innsamling og behandling av avfall og nye krav til materialgjenvinning av «municipal waste»

- Nye definisjoner av blant annet «municipal waste», biologisk avfall, forberedelse til ombruk og utfylling (backfilling)
- Nye og mer ambisiøse mål for perioden etter 2020 for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning av «municipal waste»:
  - o 55 prosent innen 2025
  - o 60 prosent innen 2030
  - o 65 prosent innen 2035
- Medlemslandene skal etablere et effektivt system for å verifisere at mengden «municipal waste» blir beregnet riktig.

- Medlemslandene skal fremme forberedelse til ombruk ved å sikre at ombruks- og reparasjonsnettverk får tilgang til å hente ut gjenstander fra avfallsinnsamlingspunkter og bruk av andre virkemidler.
- Separat innsamling av biologisk avfall innen 2023.
- Separat innsamling av farlig avfall og tekstiler innen 2025.
- Medlemslandene skal sørge for virkemidler som sikrer at utsortert avfall ikke sendes til forbrenning.
- Nye minimumskrav til ordninger for produsentansvar som skal sikre mer harmonisert gjennomføring og mer effektive ordninger.
- EU-kommisjonen får delegert myndighet til å vedta ulike underliggende rettsakter med nærmere krav til beregning av forberedelse til ombruk og materialgjenvinning, bl.a. vedrørende bruken av gjennomsnittlige tapsrater og til matavfall.

Biologisk avfall

- Biologisk avfall til hjemmekompostering og metaller som tas ut av bunnasken fra forbrenning av husholdningsavfall og lignende avfall fra næringslivet skal regnes med i materialgjenvunnet mengde.
- Medlemslandene skal fremme materialgjenvinning av matavfall med høy grad av beskyttelse av miljø og som resulterer i produkter av høy kvalitet. Det er gitt kriterier for hva som regnes som materialgjenvinning av matavfall. Matavfall er også prioritert innen avfallsforebygging, og det fremheves at denne typen avfall skal være omfattet særskilt i landenes ordning for avfallsforebygging. Direktivet skiller ikke mellom spisbart og ikke-spisbart matavfall.
- Matavfall som går til dyrefôr eller som doneres til matsentraler mv. utelates fra direktivets virkeområde.

Avfallsforebygging

- Medlemslandene skal bruke hensiktsmessige økonomiske eller andre virkemidler for å styrke bruken av avfallshierarkiet.
- Medlemslandene skal dokumentere resultater av tiltak for å forebygge avfall ved bruk av passende indikatorer.
- Nasjonal avfallsplan skal omtale avfall med spesielt viktige ressurser og skal også beskrive tiltak for å bekjempe og forebygge forsøpling, herunder opprydning av forsøpling.
- Nye krav til hva som skal dekkes av et nasjonalt program for avfallsforebygging.
- Medlemslandene skal innføre tiltak og minimumskrav for forebygging av avfall, som blant annet innebærer å fremme design, produksjon og bruk av produkter som er fremstilt på en ressurseffektiv måte, og som er egnet for reparasjon og ombruk.
- Medlemslandene skal treffe tiltak for å redusere matavfall i primærproduksjon, foredling, detaljhandel og annen matdistribusjon, restauranter og serveringsbransjen og i husholdninger. Medlemslandene skal måle framdrift og tilstrebe en matavfallsreduksjon som bidrar til FNs bærekraftsmål om 50 prosent reduksjon innen 2030. Innen 2023 skal EU-kommisjonen ta innrapporterte data for matavfall i betraktning og vurdere om kvantitative måltall skal settes for 2030. Medlemslandene skal videre oppfordre og legge til rette for donasjoner som prioriterer at spisbar mat distribueres til mennesker fremfor dyr og prosessering til ikke-matrelaterte formål.

Krav til produkter, biprodukter og bevaring av kritiske ressurser

- Medlemslandene skal styrke innsatsen for å bevare kritiske råvarer i kretsløpet.
- Medlemslandene skal sørge for at leverandører av produkter gir informasjon til European Chemicals Agency (ECHA) om skadelige stoffer i produktene iht. nærmere definisjoner i REACH-regelverket. ECHA skal opprette en database for dette og gi avfallsbehandlere tilgang til databasen.
- Medlemslandene skal sørge for at biprodukter verken defineres eller håndteres som avfall gitt at produktet overholder gitte kriterier. Kriteriene er de samme som før.
- EU-kommisjonen får delegert myndighet til å utstede veiledninger og rettsakter med detaljerte kriterier for håndtering av biprodukter.

Utvidet produsentansvar

- Medlemslandene kan innføre produsentansvar for å fremme forebygging, ombruk, forberedelse til ombruk, materialgjenvinning og annen gjenvinning av avfall.
- Det stilles nye minimumskrav til ordninger for produsentansvar, som skal sikre mer harmonisert gjennomføring og mer effektive ordninger. Kravene dekker bl.a. at vederlaget produsentene betaler skal dekke kostnader knyttet til separat innsamling, måloppnåelse, informasjonsformidling, datainnsamling og rapportering. Dette vederlaget skal, der det er mulig, differensieres med hensyn til produktets varighet, mulighet for ombruk/repasasjon, materialgjenvinnbarhet og innhold av farlige stoffer slik at det gis insentiv til design for sirkulær økonomi. Dette kravet gjelder ikke ordningene for EE-avfall, kasserte kjøretøy eller kasserte batterier.
- Ordningene for produsentansvar skal være transparente, og produsentene skal offentliggjøre informasjon om medlemskap, vederlag og kriterier for valg av behandlingsanlegg for avfall. Det stilles også krav til at avfallsbesittere skal informeres om avfallsforebygging.
- Ordningene skal ha de nødvendige finansielle og organisatoriske forutsetninger for å oppnå kravene i rettsakten.

Spillolje og farlig avfall

- Medlemslandene skal treffe tiltak for å fremme «selektiv» rivning av bygg og anlegg for å sikre at farlige stoffer kan fjernes på en trygg måte, og legge til rette for ombruk og materialgjenvinning.
- Medlemslandene skal opprette elektroniske registre for data som journalføres i verdikjeden for farlig avfall, fra avfallsprodusent til behandlingsanlegg.
- Ved behandling av innsamlet spillolje skal det gis prioritet til regenerering, men regenerering er ikke et absolutt krav.
- Spilloljer med forskjellig karakter skal ikke blandes med hverandre eller med andre typer avfall.

Rapportering

- Rapportering til Kommisjonen skal skje årlig. Det er vedtatt flere endringer som påvirker medlemslandenes rapportering:
  - o Alle medlemsland skal rapportere andel forberedelse til ombruk og materialgjenvinning for «municipal waste». Kravet til hva som skal rapporteres er mer entydig enn tidligere, da medlemslandene kunne velge mellom fire ulike metoder. Sammen med de detaljerte

kravene til målepunkt for avfall til materialgjenvinning gir dette mer sammenlignbar statistikk mellom landene.

- o Materialgjenvunnet mengde skal som hovedregel regnes som avfall inn i gjenvinningsprosessen, etter at nødvendig frasortering av uønsket materiale har funnet sted. Mengden som sendes ut fra et sorteringsanlegg kan legges til grunn for rapporteringen i tilfeller der svinnet før endelig materialgjenvinning er fjernet fra rapporteringen. Kravet om målepunkt gjelder også der avfall eksporteres og behandles i et annet land. Dersom det ikke er mulig å framskaffe slik data, kan man benytte gjennomsnittlige tapsrater, såkalte «average loss rates». Dette er faste faktorer som beregner tap i avfallsmengde på grunn av frasortering fram til gjenvinningsanlegget.
- o Mengden «municipal waste» som er forberedt til ombruk skal måles som mengden produkter som har blitt «municipal waste» og som faktisk er sjekket, vasket eller reparert før videre bruk. Dersom annen sortering eller prosessering er nødvendig, er det ikke regnet som forberedelse til ombruk.
- o Rapporteringskrav for mengde mineralisk og syntetisk olje satt på markedet og for særskilt innsamlet og behandlet oljeavfall. Denne rapporteringen skal gi EU-kommisjonen grunnlag for å vurdere ev. framtidige krav for å øke regenerering.
- o Rapporteringskrav for avfallsmengde brukt til fyllmasse og andre gjenvinningsoperasjoner enn materialgjenvinning og forberedelse til ombruk.
- o Rapporteringskrav på matavfall fra alle deler av verdikjeden.
- o Rapporterte data skal ledsages av en kvalitetsrapport. For mengde til materialgjenvinning skal det i tillegg utarbeides en rapport som viser tiltak for kontroll og sporbarhet.
- o Kommisjonen skal innen 31. mars 2019 vedta rettsakter med nærmere krav til rapporteringen fra landene.
- o Plikten til å rapportere gjelder fra og med rapporteringen for år 2020.
- o Innføring av en ordning for tidlig varsling for å fange opp manglende måloppnåelse i medlemslandene. Kommisjonen skal tre år før fristen for innfrielse av kravet i rettsakten rapportere medlemslandenes måloppnåelse og eksempler på praksis som kan hjelpe land som står i fare for å ikke nå målene på riktig vei. Dette skal skje i samarbeid med EUs miljøbyrå European Environment Agency.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Det tidligere direktivet er innlemmet i EØS-avtalens Vedlegg XX (miljø) kapittel IV (avfall). Endringene i rettsakten gir behov for mindre endringer i forurensningsloven, samt noen endringer i avfallsforskriften. SU Miljø ble orientert om at det er behov for mindre endringer i forurensningsloven ved epost av 22. september 2020.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Nye materialgjenvinningsmål og krav om separat innsamling av biologisk avfall og tekstiler
Utvikling av tiltak og virkemidler for å nå målene i rettsakten vil ha økonomiske og administrative konsekvenser både for offentlig og privat sektor. Rettsakten medfører at kommuner og næringsliv får kostnader ved etablering av nye og oppgradering av eksisterende systemer for innsamling, sortering og behandling av avfall. For avfall som omfattes av utvidet produsentansvar, vil deler av disse kostnadene dekkes av produsent/importør av produktene avfallet stammer fra. Det er behov for å øke ressursbruken når det gjelder kommunikasjon og informasjonsformidling overfor befolkningen.

Kostnadene kan samtidig reduseres gjennom inntekter fra salg av utsortert avfall til råvareindustrien. Totaleffekten vil bl.a. påvirkes av de nærmere kravene for måling av materialgjenvunnet mengde som EU-kommisjonen utarbeider, teknologiutvikling inkludert digitalisering, effekten av regjeringens innsats for avfallsreduksjon (matavfall) og utviklingen av markedet for sekundære råvarer. Økte mål for materialgjenvinning kan gi muligheter for materialgjenvinningsindustrien og teknologileverandører ved at større avfallsmengder skal forberedes til ombruk, sorteres, materialgjenvinnes eller behandles biologisk.

Minimumskrav for utvidet produsentansvar

Direktivets nye minimumskrav til ordninger for produsentansvar vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for næringslivet. Produsentene kan få økte vederlag, samtidig som returselskap må sørge for at de finansielle kravene i rettsakten imøtekommes. Dette har derfor også administrative konsekvenser.

For myndighetene ventes administrative konsekvenser som følger av kravene til utvidet produsentansvar, for eksempel som følge av behov for å endre avfallsforskriften og rutiner for oppfølging av returselskap.

Krav om å opprette elektroniske registre for data som journalføres i verdikjeden for farlig avfall

Rettsakten vil få økonomiske og administrative konsekvenser for myndighetene og virksomhetene som skal sende inn data. Dette skyldes at dagens elektroniske deklarasjonssystem for farlig avfall og systemet for egenrapportering for virksomheter med tillatelse etter forurensningsloven ikke vil ivareta disse kravene fullt ut. I dag er avfallstransportører og avfallsmeglere ikke omfattet av deklarasjonssystemet, men de har plikt til journalføring.

Statistikk og rapportering

I dag rapporterer Norge materialgjenvinningsandel for husholdningsavfall til EU, og i tillegg gjør Statistisk sentralbyrå (SSB) et overslag for materialgjenvinningsandel for tilsvarende avfall fra andre kilder. Generert mengde vil måtte beregnes på en ny måte pga. endret definisjon og at det nå skal rapporteres på husholdningsavfall og lignende avfall fra næringslivet («municipal waste»).

Det skal også rapporteres separat for forberedelse til ombruk og materialgjenvinning. Endring i målepunkt for mengden avfall som materialgjenvinnes vil kreve andre kilder enn hva som legges til grunn i dag. De nye kravene vil derfor medføre mer ressurskrevende datainnsamling. I tillegg skal det rapporteres på nye avfallsstrømmer, først og fremst spillolje og avfall brukt til fyllmasse. Rapporteringen vil bli mer omfattende, da rapporterte data skal følges av en kvalitetsrapport og en rapport som viser tiltak for kontroll og sporbarhet. Hvor ressurskrevende dette viser seg å være, vil i stor grad avhenge av detaljene i rettsaktene om beregning og rapportering som EU-kommisjonen har fått myndighet til å utarbeide.

Forebygging av avfall

Rettsakten oppstiller flere minimumskrav for forebygging av avfall, som blant annet innebærer å fremme design, produksjon og bruk av produkter som er fremstilt på en ressurseffektiv måte, og som er egnet for reparasjon og ombruk. Reparasjon av EE-produkter og tekstiler er særlig prioriterte områder, men også emballasjeavfall og bygg- og anleggsavfall trekkes frem. Forebygging av avfall skal dokumenteres ved bruk av passende indikatorer, og EU-kommisjonen vil utarbeide en gjennomføringsrettsakt med beskrivelse av metode for beregning av ombruk i medlemslandene. Innen 2024 skal EU-kommisjonen ta innrapporterte data for ombruk i betraktning og vurdere om kvantitative måltall skal settes for ombruk.

Særlig om reduksjon av mengden matavfall

I Norge har arbeid med matsvinn kommet langt og mange av kravene i rettsakten er allerede oppfylt. Noen tiltak må imidlertid komme i tillegg og kan medføre kostnader. Det samme gjelder etablering av rapportering av fremskritt i arbeidet med reduksjon av matavfall. Samtidig vil reduserte matavfallsmengder kunne redusere kostnadene ulike aktører har ved håndtering av avfallet og ved innkjøp.

Avfallsplan og program for avfallsforebygging

Rettsakten krever at medlemslandenes nasjonale avfallsplan skal omfatte noen nye elementer, som beskrivelse av tiltak for å bekjempe og forebygge forsøpling, herunder opprydning av forsøpling. Tilsvarende gjelder for landenes program for avfallsforebygging. Revidert norsk avfallsplan med forebyggingsprogram ble fastsatt i desember 2019, og dekker disse nye kravene til innhold.

Stimulering av ulike former for avfallshåndtering

Rettsakten inneholder bestemmelser om at medlemslandene skal stimulere eller legge til rette for ulike former for ønsket avfallshåndtering. Det skal bl.a. brukes økonomiske eller andre virkemidler for å styrke bruken av avfallshierarkiet. I tillegg skal forberedelse til ombruk og "sektiv rivning" av bygg og anlegg fremmes. Det vil være et vurderings spørsmål hvor omfattende endringer dette vil måtte medføre i nasjonale tiltak og virkemidler, og økonomiske og administrative konsekvenser er derfor ikke mulig å anslå.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble behandlet i Spesialutvalget for miljø 13.11.2018. Det ble da besluttet at berørte departementer vil vurdere den videre. Rettsakten ble sendt til behandling gjennom skriftlig prosedyre 14. februar 2020 etter oppdatert gjennomgang av økonomiske og administrative konsekvenser. Rettsakten er vurdert som EØS-relevant og akseptabel.

EU-kommisjonens opprinnelige forslag til rettsakt har vært på offentlig høring og er presentert i Klima- og miljødepartementets EØS-referansegruppe. Ulike organisasjoner, som blant annet representerer kommunene, industrien, produsentansvarsordninger for emballasje og miljøvernorganisasjoner, har i tillegg gitt innspill til Miljødirektoratet.

De fleste høringsinnspillene var positive til mer ambisiøse mål til materialgjenvinning. Det fremheves at langsiktige mål gir forutsigbarhet og realistiske muligheter til omstilling, samtidig som det påpekes at målene er krevende. Norsk Industri mener at det vil være behov for å omformulere det nasjonale målet om gjenvinning av avfall så det bedre gjenspeiler EUs satsning på forberedelse til ombruk og materialgjenvinning. I tillegg mener Norsk Industri og Bellona at det bør innføres krav til utsortering av avfallsfraksjoner som er egnet for materialgjenvinning før forbrenning av restavfall. Det er delte meninger om den foreslåtte presiseringen av hvordan materialgjenvunnet mengde skal måles. Flere uttrykker at kombinasjonen av nye mål og målemetode sammen gir svært høyt materialgjenvinningsmål for «municipal waste», men samtidig må dette sees opp mot hva EU-kommisjonen vil anse som uønsket materiale/svinn i prosessene.

Høringsinnspillene er generelt positive til at definisjoner klargjøres. SSB påpeker at definisjonsendringene innebærer at datainnsamling blir forandret og mer krevende. Likevel er det endret målepunkt for materialgjenvunnet mengde som blir den største utfordringen, siden forslaget innebærer at SSB må bruke nye datakilder. Det vil være særlig krevende å hente data for mengden avfall som er forberedt til ombruk eller materialgjenvunnet i andre land.

Høringsinstansene er i utgangspunktet positive til de foreslåtte minimumskravene til utvidet produsentansvar. Produsentansvarsordningene innen emballasje ønsker at det gis rom for tolkning av formuleringene i rettsakten, slik at medlemslandene kan gjøre nasjonale tilpasninger. De vektlegger også at produsentansvaret ikke må gi ansvar for hendelser som produsentene ikke rår over, for eksempel forsøpling. Organisasjonene som representerer kommunene ønsker generelt krav som gir produsenter incentiver til avfallsreduksjon og materialgjenvinning, så vel som et ansvar for å unngå forsøpling.

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019R1020 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/1020 av 20. juni 2019 om markedstilsyn og produktsamsvar og om endring av direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen la 19. desember 2017 frem forslag til ny forordning om samsvar og håndheving av harmonisert regelverk for varer. Forslaget ble fremmet av Europakommisjonen sammen med forslag til ny forordning om prinsippet om gjensidig godkjenning av varer. Tilsammen utgjør dette en revisjon av den såkalte varepakken, som var et av tiltakene i indre markedsstrategien som ble lagt frem av Europakommisjonen høsten 2015.

Forordning (EU) 2019/1020 om markedstilsyn og produktsamsvar ble vedtatt 20. juni 2019. Denne medfører revisjon av deler av gjeldende forordning (EF) 765/2008 om markedstilsyn og akkreditering. Forordningen skal erstatte artikkel 15–29 i sistnevnte forordning og berører dermed hovedsakelig markedstilsyn, og ikke bestemmelsene om akkreditering, CE-merking etc. Det ble i regelverksprosessen i EU gjort til dels store endringer i Europakommisjonens opprinnelige forslag til forordning.

Bakgrunnen for forordningen er en erkjennelse av at det fortsatt er for mange varer som omsettes i det indre marked som ikke er i samsvar med krav som settes i relevant regelverk. Denne situasjonen forverres av den stadige økningen av netthandel. Dette er både sikkerhetsmessig og konkurransemessig problematisk. Formålet med forordningen er å styrke tilsyn med produkter omfattet av harmonisert vareregelverk med sikte på at bare varer som oppfyller gjeldende regelverk omsettes i det indre marked.

I vedlegg I er det utarbeidet en liste over 70 rettsakter som er omfattet av forordningens virkeområde. Denne listen vil utvides dersom nye relevante rettsakter vedtas. Hvis det i noen av disse rettsaktene finnes regler om det samme som i den nye forordningen, er det de spesielle reglene som går foran, dvs. lex specialis-prinsippet kommer til anvendelse. Bestemmelsene i kapittel VII om varer som kommer fra tredjeland, gjelder alle varer omfattet av harmonisert regelverk, dersom det ikke er gitt andre mer spesifikke bestemmelser om det samme som reguleres i dette kapitlet.

De viktigste innholdsmessige endringene i forordning (EU) 2019/1020 sammenlignet med forordning (EF) 765/2008 er følgende:

- Netthandel fremheves eksplisitt og det fremgår at tilsyn med varer som selges på denne måten må likestilles med tilsyn med varer som selges på tradisjonell måte.
- Tydelige krav til hvilken undersøkelses- og håndhevingsmyndighet de nasjonale tilsynsmyndighetene skal gis for å drive tilsynsvirksomhet og hvilke tiltak de skal iverksette.
- Det stilles krav til samarbeid mellom tilsynsmyndigheter, også over landegrensene.
- Krav om etablering av et nasjonalt kontaktpunkt for tilsyn med varer.
- Krav til at det skal finnes en ansvarlig markedsaktør i det indre marked for omsetning av varer underlagt krav i 18 spesifikke rettsakter.
- Tydeliggjøring av forordningens virkeområdet ved at det i et vedlegg til forordningen er opplistet 70 rettsakter som den gjelder for.
- Økt bruk av ICSMS (Information and Communication System for Market Surveillance) som verktøy for meldinger og kommunikasjon.
- Flere nye definisjoner, bl.a. av distribusjonstjenester, risiko og nettbaserte grensesnitt.
- Opprettelse av et nettverk på europeisk nivå (Union Product Compliance Network)

- Felles aktiviteter mellom tilsynsmyndigheter og organisasjoner som representerer markedsaktører eller forbrukere

Det vil nedenfor bli redegjort for det som anses som hovedelementene i forordning (EU) 2019/1020.

Krav til at det finnes en ansvarlig markedsaktør i det indre marked og fjernsalg

Artikkel 4 fastsetter at en vare underlagt krav som fremgår av 18 spesifikt oppgitte rettsakter, kun kan bringes i omsetning i det indre marked dersom det finnes en markedsaktør etablert i det indre marked som er ansvarlig for visse konkrete oppgaver oppgitt i bestemmelsen. Dette gjelder bl.a. samarbeid med tilsynsmyndigheter for å sikre at umiddelbart og nødvendig tiltak gjøres for å for å korrigere manglende samsvar med relevant regelverk. Den ansvarlige kan være produsent, importør, autorisert representant med skriftlig fullmakt til å utføre de konkrete oppgavene, eller en distribusjonstjeneste, hvis ingen av de tre første er etablert i det indre marked. Definisjon av distribusjonstjenester er en av de nye definisjonene i forordningen. For å falle inn under definisjonen må den aktuelle aktøren tilby minst to av fire oppgitte tjenester, men uten å ha et eierforhold til varen.

Det er gitt hjemmel til at Europakommisjonen skal utarbeide en veiledning om den praktiske anvendelsen av denne bestemmelsen. Denne vil utarbeides i løpet av 2020.

Denne bestemmelsen er særlig relevant for fjernsalg, i praksis først og fremst ved netthandel. Den kan derfor ses i sammenheng med artikkel 6 hvor det fremgår at en vare anses omsatt i det indre marked dersom tilbudet målrettes mot sluttbrukere der. Tilbudet anses for å være målrettet mot sluttbrukere dersom markedsaktøren på noen som helst måte retter sine aktiviteter mot et medlemsland. Det at en nettside er tilgjengelig i et land er imidlertid ikke tilstrekkelig til å fastslå dette. Men dersom den er utformet på et lands språk som det ikke er naturlig blir benyttet i utgangspunktet, taler dette for at varen anses omsatt der. Tilbyr nettsiden sending til et land taler også dette for at den er rettet mot sluttbrukere der.

Krav til markedstilsyn og nasjonalt kontaktpunkt

Det fastslås i artikkel 10 et helt grunnleggende krav om at medlemslandene er forpliktet til å organisere og føre tilsyn med varer i tråd med forordningen. Alle land skal ha en eller flere tilsynsmyndigheter. Det innføres i denne sammenheng også et krav om at hvert land har et nasjonalt kontaktpunkt for tilsyn med varer. Minimumsoppgavene knyttet til dette er nærmere angitt og vil være en koordineringsrolle, herunder representere et koordinert syn for alle tilsynsmyndighetene og tolletaten.

Dersom det er flere enn én tilsynsmyndighet, skal medlemslandene sørge for at hver myndighet har klart definerte oppgaver, samt at det etableres hensiktsmessige kommunikasjons- og koordineringsmekanismer som gjør myndighetene i stand til å samarbeide tett og utføre sine oppgaver effektivt.

I artikkel 11 settes det mange ulike krav til hvordan tilsynsmyndighetene skal utføre sin virksomhet. De årlige tilsynsprogrammene som er utarbeidet i henhold til forordning (EF) 765/2008 bortfaller og erstattes av utarbeidelse av nasjonale strategier hvert fjerde år, jf. artikkel 13. I artikkel 16 settes det krav til hva tilsynsmyndigheter skal kreve av en markedsaktør når en vare ikke er i samsvar med relevant regelverk, og hva tilsynsmyndigheten skal gjøre dersom markedsaktøren ikke følger opp.

Undersøkelses- og håndhevingsmyndighet

Det fastlegges i artikkel 14 at medlemslandene skal gi de nasjonale markedstilsynsmyndigheter

tilstrekkelig myndighet til å utøve tilsyn, gjennomføre undersøkelser og håndheve denne forordningen og harmonisert vareregelverk. Bakgrunnen for denne bestemmelsen er at det av ulike grunner er forskjeller i hvordan tilsynsmyndigheter håndhever vareregelverket. Slike forskjeller medfører at håndhevingen av det harmoniserte vareregelverket blir fragmentert, og at markedstilsynet er strengere i noen land enn i andre. Dette kompliseres ytterligere av at det totalt er over 500 myndigheter i EØS som fører tilsyn med det sektorielle regelverket for varer som faller inn under forordningens virkeområde. Denne situasjonen kan potensielt skape ulike konkurransevilkår mellom virksomhetene, og også skape potensielle ubalanser i produktsikkerhetsnivået mellom land. Ved å ha en bestemmelse som setter krav om at alle tilsynsmyndigheter skal ha samme undersøkelses- og håndhevingsmyndighet, søker man å unngå slike uheldige utslag.

Bestemmelsen krever at tilsynsmyndighetene minst skal gis myndighet til å:

- kreve at markedsaktører legger frem relevant dokumentasjon og informasjon
- utføre uannonserte tilsyn på stedet og gjennomføre fysiske undersøkelser av varer
- gå inn i lokaler, områder eller transportmidler som markedsaktøren benytter
- på eget initiativ å starte undersøkelser for å avdekke varer som ikke er i samsvar med regelverket og få avsluttet dette
- kreve at markedsaktørene gjør nødvendige tiltak for å sørge for at varer bringes i samsvar med relevant regelverk og eliminere risiko
- gjøre hensiktsmessige tiltak hvor markedsaktøren ikke selv rydder opp, herunder ha myndighet til å forby eller begrense omsetningen av en vare eller kreve tilbakekalling eller tilbaketrekking
- ilegge straff
- be om vareprøver, herunder å undersøke vareprøvene under skjult identitet og benytte «reverse-engineering» for å avdekke om varen er i samsvar med regelverket og innhente bevis
- hvis ingen andre effektive midler er tilgjengelig, og for å avverge alvorlig risiko, kreve at innhold relatert til de aktuelle varene fjernes fra nettbaserte grensesnitt eller at det settes inn en advarselsmerking til sluttbrukere
  - dersom dette ikke følges opp, kreve at tilbyderne av informasjonssamfunnstjenestene begrenser tilgangen til det nettbaserte grensesnittet, herunder kreve at en relevant tredjepart gjennomfører dette

Forordningen åpner for at andre myndigheter enn de aktuelle tilsynsmyndighetene etter delegasjon kan utøve myndighet som fremgår i artikkel 14, samt at utøvelse av slik myndighet kan skje på grunnlag søknad til og godkjenning fra en domstol. Videre kan det etter artikkel 15 også gis myndighet til å kreve tilbake fra markedsaktører fulle kostnader tilsynsmyndighetene har hatt ved oppfølging av varer som ikke er i samsvar med relevant regelverk, herunder kostnader for tester og kostnader knyttet til varer som kommer fra tredjeland.

Samarbeid over landegrensener

Nasjonale tilsynsmyndigheter må i praksis også forholde seg til markedsaktører i andre EØS-land, og forordningen inneholder bestemmelser om hvordan tilsynsmyndigheter kan samarbeide over landegrensene. Etter artikkel 22 skal det være effektivt samarbeid og utveksling av opplysninger mellom tilsynsmyndighetene i medlemslandene, og mellom tilsynsmyndighetene og Europakommisjonen og relevante byråer. Dersom en tilsynsmyndighet i et land ikke kommer videre med en sak på grunn av mangel på spesifikk informasjon, og har gjort alle mulige forsøk på å få tak i informasjonen, så kan myndigheten sende en begrunnet forespørsel om bistand til en tilsynsmyndighet i det landet hvor tilgang på denne informasjonen kan håndheves. Det er nærmere regulert hvordan denne prosessen skal foregå.

Dersom det er nødvendig å gå et skritt videre for å håndheve et regelverk overfor en markedsaktør i et annet medlemsland, ikke bare å få hjelp til å innhente informasjon, kan en tilsynsmyndighet etter artikkel 23 sende en begrunnet forespørsel om dette til en tilsynsmyndighet i det førstnevnte landet. Den forespurte myndigheten skal følge opp dette dersom de ikke kan vise til en eller flere av de spesifikke grunnene som er angitt til å kunne avvise dette.

Det skal lages standardiserte skjema i ICSMS for forespørsler om assistanse, og det nasjonale kontaktpunktet skal assistere ved slike forespørsler.

Varer fra tredjeland

Det er i forordning (EF) 765/2008 gitt bestemmelser om kontroll av varer som kommer inn i det indre marked. Slike bestemmelser er også gitt i den nye forordningen, og de bygger på de opprinnelige bestemmelsene, men er endret og utviklet videre. Det slås fast at en effektiv måte å sikre at farlige varer og varer som ikke er i samsvar med relevant regelverk stoppes før de kommer i salg i det indre marked. Det skal i hvert land finnes en eller flere myndigheter som har ansvaret for kontroll av produkter som kommer inn til det indre marked.

Forordningen inneholder bestemmelser om samarbeid mellom tollmyndigheter og tilsynsmyndigheter for å avdekke om varer er i samsvar med relevant regelverk.

Det innføres en ny plikt for til å sende inn statistikk en gang i året. Kommisjonen skal utarbeide en rapport på grunnlag av den innsendte informasjonen, samt lage en analyse.

Det er satt opp flere grunnlag som skal medføre at myndigheten som kontrollerer varer som kommer inn i det indre marked skal utsette frigivelse av en vare. Dette skal de umiddelbart varsle relevant tilsynsmyndighet om. Det er satt en frist på fire dager (tidligere tre) for at tilsynsmyndighetene skal gi beskjed om at de ønsker at en vare holdes tilbake for nærmere undersøkelser, ellers skal den frigis.

Det fremgår spesifikt at det at en vare frigis, ikke betyr at dette er en bekreftelse på at den er i samsvar med relevant harmonisert regelverk. Ved tilsyn i ettertid kan omsetningen av en vare begrenses dersom det er grunnlag for dette. Kontrollmyndighetene kan destruere varer som representerer en risiko for helsen til sluttbrukerne dersom dette er nødvendig og proporsjonalt. Kostnaden knyttet til dette skal bæres av den som står bak importen av varen.

Kommisjonen er gitt hjemmel til å utforme implementeringsrettsakter for å utfylle disse bestemmelsene.

Netthandel

Det er flere av bestemmelsene i forordningen som er gitt for å ivareta de spesielle utfordringene som gjør seg gjeldende for tilsyn med varer som kjøpes over nett. Det stilles et overordnet krav til at tilsyn med slike varer må gjøres med samme effektivitet som for varer som tilbys på mer tradisjonelle måter.

Artikkel 4 som er nærmere omtalt ovenfor, er særlig relevant for netthandel. Det samme gjelder artikkel 6 hvor det fremgår at en vare anses omsatt i det indre marked dersom tilbudet målrettes mot sluttbrukere der. Denne bestemmelsen er også nærmere omtalt ovenfor i sammenheng med artikkel 4.

Videre er kravet i artikkel 14 om at tilsynsmyndigheter, hvis ingen andre effektive midler er tilgjengelig, og for å avverge alvorlig risiko, skal ha myndighet til i visse tilfeller å kreve restriksjoner i tilgangen til nettsider, også et nytt element som skal sikre at tilsyn med varer som selges gjennom netthandel blir mer effektivt.

Felles aktiviteter mellom tilsynsmyndigheter og organisasjoner som representerer markedsaktører eller forbrukere

Artikkel 9 i forordningen åpner for at nasjonale tilsynsmyndigheter kan avtale å drive aktiviteter med sikte på å fremme produkters samsvar med regelverk, holdningsskapende arbeid mv. med organisasjoner som representerer markedsaktører eller forbrukere. Dette skal skje på en måte som sikrer at verken konkurransen mellom aktørene skades eller at tilsynsmyndighetenes uavhengighet påvirkes.

Oppgaver på EU-nivå

Det skal etableres et "Union Product Compliance Network". Formålet med nettverket er å skape en strukturert koordinering og samarbeid mellom de nasjonale håndhevingsmyndighetene og Europakommisjonen, og strømlinjeforme praksisen for markedstilsyn i det indre marked for å gjøre tilsyn mer effektivt. Nettverket skal bestå av representanter fra hver av medlemslandene, inkludert en representant fra hvert nasjonale kontaktpunkt og en valgfri nasjonal ekspert, lederne av ADCO-ene (Administrative Cooperation Groups) og representanter fra Europakommisjonen. Det vil opprettes et sekretariat i Europakommisjonen som vil være dedikert til oppgaver knyttet til nettverket.

For å øke laboratoriekapasiteten i EU kan Europakommisjonen utpeke offentlige laboratorier i medlemslandene eller et av sine egne laboratorier til "union testing facilities". Disse skal utføre tester av produkter på forespørsel fra nasjonale tilsynsmyndigheter, nettverket eller Europakommisjonen, komme med uavhengig teknisk eller vitenskapelig råd på forespørsel fra nettverket eller utvikle nye teknikker eller metoder for analyser.

ADCO-ene pålegges konkrete oppgaver i forordningen.

Informasjons og –kommunikasjonssystem - ICSMS

Mange av bestemmelsene i forordningen har en referanse bruk av ICSMS, og Europakommisjonen legger opp til å videreutvikle dette systemet for å oppfylle forordningens krav. Det er en egen bestemmelse, artikkel 34, om ICSMS. Forordningen medfører i praksis større forpliktelser for tilsynsmyndighetene til å bruke dette systemet. Alle bestemmelsene i forordningen som gjelder en eller annen form for informasjonsutveksling og rapportering henviser til bruk av dette systemet. Kommunikasjonen som skal gå gjennom Safety Gate (RAPEX) skal fortsette som før, jf. artikkel 19 og 20 om plikter knyttet til varer som representerer en alvorlig risiko.

ICSMS skal etter forordningen benyttes for de 70 rettsaktene som angir forordningens virkeområde gjennom opplistingen i vedlegg I. Dette er flere enn de som pr i dag krever bruk av ICSMS. Forordningen innebærer derfor at ICSMS må tas i bruk for flere sektorielle vareregelverk enn tidligere.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EU) 2019/1020 bør gjennomføres ved endringer i EØS-vareloven, hvor forordning (EF) 765/2008 nå er gjennomført. Den nye forordningen skal erstatte artikkel 15-29 i sistnevnte forordning. I tillegg til den nye forordningen skal derfor de gjenværende delene av forordning (EF) 765/2008 fortsatt gjelde. EØS-vareloven må derfor i tillegg til gjeldende henvisning til forordning (EF) 765/2008 også inneholde en henvisning til forordning (EU) 2019/1020.

I artikkel 14 stilles det krav til at medlemsstatene sikrer at de nasjonale tilsynsmyndighetene minimum har den undersøkelses- og håndhevingsmyndighet som fremgår av denne bestemmelsen.

Denne myndigheten vil ikke tildeles tilsynsmyndighetene ved gjennomføringen av selve forordningen, men må eksplisitt fremgå i det nasjonale regelverket. Det er gjort en nasjonal kartlegging for å avklare i hvilket omfang det finnes norsk regelverk som inneholder den type undersøkelses- og håndhevingsmyndighet som artikkel 14 krever. Kartleggingen viser at slik myndighet i stor grad er tilstede i nærmere 20 eksisterende nasjonale regelverk. Flere av de relevante bestemmelsene har imidlertid ordlyd av generell art, noe som i praksis medfører tolkningsutfordringer og uklarhet med tanke på om hjemmelen faktisk dekker det samme som artikkel 14 krever. Det fremgår også at det er ulik oppfatning blant tilsynsmyndighetene som er delegert myndighet til å anvende bestemmelsene om undersøkelses- og håndhevingsmyndighet i produktkontrollloven, om hva disse bestemmelsene faktisk dekker. Når det gjelder myndighet til å undersøke varer under skjult identitet og det å legge restriksjoner på adgangen til nettsider, mangler dette i hovedsak i det gjeldende norske regelverket.

Det vil bli gjort en nærmere vurdering av om det bør fastsettes horisontale regler som oppfyller de kravene som forordningen setter, eller om dette bør gjøres i de sektorielle regelverkene.

Artikkel 14(4)(i), jf. artikkel 41 medfører at det må innføres sanksjonsbestemmelser i nasjonalt regelverk for 19 rettsakter som er opplistet i forordningens vedlegg II, da det ikke er satt krav om sanksjoner i disse rettsaktene. I de øvrige 51 rettsaktene som er omfattet av forordningens virkeområde er det allerede krav om sanksjonsbestemmelser i nasjonalt regelverk. Det stilles også krav om at det skal finnes sanksjonsbestemmelser knyttet til overtredelser av bestemmelser i selve forordningen, noe som er særlig relevant for artikkel 4, 5 og 7. Det vil også for sanksjonsbestemmelsene bli gjort en vurdering av om de bør reguleres sektorielt eller horisontalt.

Forordning 2019/1020 inneholder hjemler til å gi implementeringsrettsakter. Det bør derfor fastsettes forskriftshjemler i EØS-vareloven til å gi forskrifter som gjennomføre disse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten innebærer økonomiske og administrative konsekvenser for tilsynsmyndighetene med hensyn til organisering og nye oppgaver.

For at tilsynsmyndighetene skal kunne drive tilsyn med varer på en effektiv måte, uavhengig av om varer gjøres tilgjengelig via netthandel eller på tradisjonell måte, setter forordningen krav til at medlemsstatene skal sikre at tilsynsmyndighetene og det nasjonale kontaktpunktet skal gis tilstrekkelige ressurser til å kunne utføre de oppgavene de er pålagt på en tilfredsstillende måte.

Forordningen pålegger alle medlemslandene å etablere et nasjonalt kontaktpunkt for tilsyn med varer og forordningen fastsetter minimumskravene til hvilke oppgaver kontaktpunktet skal ha. Dette er noe som ikke eksisterer pr i dag, og etableringen av kontaktpunktet og utøvelsen av de pålagte oppgavene, vil derfor ha økonomiske og administrative konsekvenser.

Videre pålegger forordningen nasjonale tilsynsmyndigheter en ny plikt til å samarbeide med, og følge opp henvendelser fra, tilsynsmyndigheter i andre EØS-land. Dette har tidligere kun skjedd sporadisk og da kun uformelt. Nå vil de nasjonale tilsynsmyndighetene få forpliktelser knyttet til dette, noe som vil kreve ressurser. Det konkrete omfanget er imidlertid vanskelig å fastslå da det vil være opp til den enkelte tilsynsmyndighet om de tar slik kontakt. De skal dessuten ha gjort alle mulige forsøk på å innhente den aktuelle informasjon på annen måte. Det er derfor ikke grunn til å tro at det vil komme store mengder av slike henvendelser. Men dette er et system som skal bidra til å styrke tilsynet med varer i det indre marked, og det er derfor ønskelig at dette er en mulighet tilsynsmyndighetene skal benytte seg av.

Forordningen krever at ICSMS skal benyttes i større omfang og for flere rettsakter enn i dag. Det innebærer at tilsynsmyndighetene må bruke mer ressurser på denne basen enn hva tilfellet er nå.

Bestemmelsene som setter krav til hvordan tilsynsmyndighetene skal utføre sin virksomhet og til hva de skal kreve av markedsaktører, og ev. hva tilsynsmyndigheten skal gjøre dersom markedsaktøren ikke følger opp, jf. artikkel 11 og 16, legger føringer for tilsynsmyndighetenes virksomhet. Det foreligger ikke en samlet oversikt over hvordan de 15 relevante norske tilsynsmyndighetene utøver sitt tilsyn pr i dag, men det er grunn til å tro at dette varierer. I hvilket omfang disse bestemmelsene i den nye forordningen vil kreve økt ressursbruk, vil derfor være avhengig av den enkelte tilsynsvirksomhets nåværende måte å gjøre dette på.

Det vil ha en positiv effekt for den seriøse delen av næringslivet dersom forordningen i større grad sikrer like konkurransevilkår. Dersom virksomheter som kutter kostnader ved å unnlate å oppfylle varekrav blir hindret i å omsette varer, vil de virksomhetene som tar de kostnadene dette innebærer, få større mulighet til inntjening. Dersom tilgangen til nettbaserte grensesnitt begrenses, vil dette gi konsekvenser for virksomheter som selger varer via disse. Men dette er i en situasjon der det er snakk om varer som representerer alvorlig fare og alle andre virkemidler er prøvd for å hindre omsetning. Dette vil derfor være få og velbegrunnede situasjoner hvor hensynet til å hindre omsetning veier absolutt tyngst.

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget til forordning fra Europakommisjonen ble sendt på høring i Norge i starten av 2018. Det ble på bakgrunn av dette utarbeidet en EØS EFTA-kommentar til forslaget.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for indre marked, der alle departementer er representert. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32018R0644 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 av 18. april 2018 om pakkeleveringstjenester over landegrensene

Status

Forordninga vart vedteken av EU-parlamentet og Rådet 18. april 2018, og tredde i kraft 22. mai 2018. Forordninga er under vurdering i EØS/EFTA-statane.

Samandrag av innhald

EU-parlamentet og Rådet vedtok 18. april 2018 ei forordning om grensekryssande pakkeleveringstjenester.

Formål

Formålet med forordninga er betre grensekryssande pakkeleveringstjenester gjennom meir effektivt tilsyn, auka openheit om tilgjengelegheita til og prisen på ulike grensekryssande pakkeleveringstjenester og identifisering av urimeleg høge prisar, og informasjon til forbrukarane om grensekryssande pakkeleveringstjenester.

Rekkevidde

Forordninga omfattar postsendingar som inneheld varer med eller utan kommersiell verdi med vekt til og med 31,5 kilo. Dokument, eller såkalla «items of correspondence», under 20 millimeter tjukke, er ikkje omfatta.

Tilbydarar er omfatta så lenge dei tilbyr minst eitt av stega i postleveringskjeda (innsamling, sortering, transport og utdeling), inkludert såkalla hentetenester. Transport som ikkje blir gjort i samband eller samband med eit av dei andre stega i postleveringskjeda, fell utanfor.

Det er berre selskap med 50 tilsette eller fleire som er omfatta. Dette blir målt basert på talet på personar som arbeidde for tilbydaren førre kalenderår og som var involvert i pakkeleveringstjenesta i medlemsstaten der tilbydaren er etablert. For tilbydarar som er etablerte i meir enn ein medlemsstat gjeld ikkje unntaket for selskap med under 50 tilsette. Både heiltids-, deltids- og midlertidig tilsette, samt sjølvstendig næringsdrivande som arbeider for tilbydaren av pakkeleveringstjenesta, skal teljast med. Den nasjonale tilsynsmyndigheita kan inkludere personar som arbeider for underleverandørar til tilbydaren av pakkeleveringstjenester.

Nærmare om forordninga

Forordninga er minimumsregulering; det er lov for medlemsstatar å oppretthalde eller innføre ytterlegare krav med det formål å oppnå betre grensekryssande pakkeleveringstjenester. Tilbydararar av pakkeleveringstjenester skal mellom anna informere om grunnleggande data om selskapet, skildre kjenneteikna ved pakkeleveringstjenesta og klageprosedyrar for forbrukarane, og gi informasjon om tal på tilsette og stillingskategoriar, tal på pakkar og omsetnadstal.

Årleg skal tilbydarane sende regulatøren offentlege listeprisar for levering av enkeltsendingar innanfor kategoriane i annekset til forordninga. Regulatøren skal sende informasjonen til

kommisjonen, og kommisjonen skal publisere den på ei eiga nettside. Regulatøren skal identifisere eventuelle prisar som er urimeleg høge. Tilbydarane skal gjere tydeleg informasjon om tilbodet, prisane og klagehandsamingsprosedyrar tilgjengeleg for forbrukarar før avtale vert inngått.

Merknadar

Det rettslege grunnlaget for forordninga er artikkel 114 i Treaty of the Functioning of the European Union (TEUF).

Rettslege konsekvensar

Forordningar har direkte verknad i EU og treng inga ytterlegare gjennomføring i medlemsstatane. For at ei forordning skal få verknad i Norge krevst ei gjennomføring i norsk rett.

Formidling av grensekryssande sendingar inntil 20 kg er regulert i Lov om posttjenester (postloven) og Forskrift om post (postforskriften). Dersom forordninga blir teken inn i EØS-avtalen, vil det vere behov for endring av postregelverket. Det vil vere behov for enkelte endringar i postloven, medan sjølve forordninga blir gjennomført i nasjonal rett ved ei gjennomføringsføresegn i postforskriften. Forordninga vil bli omsett til norsk og tatt inn som vedlegg til forskrifta.

Økonomiske og administrative konsekvensar

Forordninga set nye krav til både posttilbydarar og Nasjonal kommunikasjonsmyndigheit, mellom anna når det gjeld å hente inn, utlevere og vurdere informasjon og data om grensekryssande pakkeleveringstenester.

Ei konsekvensutgreiing av EU-kommisjonen synleggjer at både Nasjonal kommunikasjonsmyndigheit og marknadsaktørane vil måtte forvente ein auke av kostnader når forordninga blir tatt inn i norsk regelverk. Nasjonal kommunikasjonsmyndigheit vil måtte handtere dette innanfor dei til ei kvar tid gjeldande budsjetttrammene til etaten.

Sakkyndige instansar sine merknadar

Forordning har vore behandla i spesialutvalet for kommunikasjonar der Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Finansdepartementet, Utanriksdepartementet og Nasjonal kommunikasjonsmyndighet er representert, som har konkludert med at forordninga er EØS-relevant og akseptabel for innlemming i EØS-avtalen uten behov for tilpasningstekst.

Forslaget var på alminneleg høyring, og departementet fekk fem høyrings svar som er publiserte på regjeringen.no.

II. Rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet, samt rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning

ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTMENTET

Budget line 07 20 03 01 (2021).P31 - Social Security – [EØS-notat om budsjettlinjen](#)

BARNE- OG FAMILIEDEPARTEMENTET

32021D0476 Kommisjonsbeslutning (EU) 2021/476 av 16. mars 2021 om fastsettelse av kriterier for EU-miljømerket for harde belegningsprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0888 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/888 av 20. mai 2021 om skiping av programmet for Det europeiske solidaritetskorpsset og om oppheving av [forordninga om Det europeiske solidaritetskorpsset] og forordning (EU) nr. 375/2014 – [EØS-notat om rettsakten](#)

FINANSDEPARTEMENTET

32019R0356 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/356 av 13. desember 2018 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 med omsyn til tekniske reguleringsstandardar som angjev kva for opplysningar om verdipapirfinansieringstransaksjonar som skal rapporterast til transaksjonsregister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0357 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/357 av 13. desember 2018 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 med omsyn til tekniske reguleringsstandardar for tilgang til opplysningar om verdipapirfinansieringstransaksjonar i transaksjonsregister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0358 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/358 av 13. desember 2018 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 med omsyn til tekniske reguleringsstandardar for transaksjonsregister sin innsamling, verifisering, samanstilling, samanlikning og offentleggjering av opplysningar om verdipapirfinansieringstransaksjonar – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0359 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/359 av 13. desember 2018 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 med omsyn til tekniske reguleringsstandardar, som angjev kva opplysningar som skal inngå i søknaden om registrering og forlenginga av registrering som transaksjonsregister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0360 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/360 av 13. desember 2018 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 med omsyn til avgifter som Den europeiske verdipapir- og marknadsstyresmakta pålegg transaksjonsregister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0361 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/361 av 13. desember 2018 om endring av delegert forordning (EU) nr. 151/2013 med omsyn til tilgang til opplysningane i transaksjonsregister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0362 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/362 av 13. desember 2018 om endring av delegert forordning (EU) nr. 150/2013 med omsyn til tekniske reguleringsstandardar som angjev kva for opplysningar som skal inngå i søknaden om registrering som transaksjonsregister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0363 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/363 av 13. desember 2018 om fastsetjing av tekniske gjennomføringsstandardar med omsyn til formatet på og hyppigheita av rapportar til transaksjonsregister med opplysningar om verdipapirfinansieringstransaksjonar i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 og om endring av Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1247/2012 med omsyn til bruk av innberetningskodar i rapporteringa av derivatkontraktar – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0364 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/364 av 13. desember 2018 om fastsetjing av tekniske gjennomføringsstandardar med omsyn til formatet på søknadar om registrering og forlengingar av registreringa av transaksjonsregister i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0365 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/365 av 13. desember 2018 om fastsetjing av tekniske gjennomføringsstandardar med omsyn til framgangsmåtene og skjema for utveksling av opplysningar om sanksjonar, tiltak og undersøkingar i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0527 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/527 av 15. desember 2020 som endrer delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/565 når det gjelder grensene for ukentlig posisjonsrapportering – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1354 Kommisjonens gjennomføringsforordning 2021/1354 av 6. august 2021 om fastsettelse av tekniske opplysningar til bruk ved beregning av forsikringstekniske avsetninger og basiskapital for rapportering med referansedatoer fra 30. juni 2021 til 29. september 2021 i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019R0463 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/463 av 30. januar 2019 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365 med hensyn til listen over enheter som er unntatt – [EØS-notat om rettsakten](#)

FORSVARSDPARTEMENTET

Budget line PA 13 17 01 (2021).P31 - NOR - Preparatory Action on Defence Research – [EØS-notat om budsjettlinjen](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTMENTET

32021R0519 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/519 av 24. mars 2021 som endrer gjennomføringsforordning (EU) 2015/1375 når det gjelder trikinprøver fra kjøtt fra enhovede husdyr og unntak for Storbritannia for trikinundersøkelse for kjøtt fra tamsvin

32021R0686 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/686 av 23. april 2021 om godkjenning av en helsepåstand annet enn de som refererer til redusert sykdomsrisiko og til barns utvikling og helse og om endring av forordning (EU) nr. 432/2012 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32017R0556 Kommissjonens implementeringsforordning (EU) 2017/556 av 24. mars 2017 om god klinisk praksis inspeksjonsprosedyrer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R1737 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/1737 av 14. juli 2020 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 273/2004 og rådsforordning (EF) nr. 111/2005 med hensyn til opptak av narkotikaprekursorer på listen over registrerte stoffer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1099 Kommissjonsforordning (EU) 2021/1099 av 5. juli 2021 om endring i vedlegg II og III til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0850 Kommissjonsforordning (EU) 2021/850 av 26. mai 2021 om endring i vedlegg II, III, IV og VI til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1223/2009 om kosmetiske produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32014L0109 Kommissjonsdirektiv 2014/109/EU av 10. oktober 2014 om endring av Vedlegg II til Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/40/EU som etablerer et bibliotek for bildeadvarsler som skal påføres tobakksprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016D0787 Kommissjonsbeslutning 2016/787/EU av 18. mai 2016 som fastsetter listen med prioriterte tilsetningsstoffer i sigaretter og rulletobakk med utvidede rapporteringsplikter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32015D2183 Kommissjonsvedtak om 2015/2183/EU om etableringen av felles format for registrering av e-sigaretter og gjenoppfyllingsbeholdere – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016D0586 Kommissjonsbeslutning 2016/586/EU om tekniske standarder for gjenoppfyllingsmekanismen til elektroniske sigaretter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32015D2186 Kommissjonsvedtak 2015/2186/EU som etablerer et felles format for innrapportering og tilgjengeliggjøring av informasjon om tobakksprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016D0786 Kommissjonsbeslutning 2016/786/EU av 18. mai 2016 om prosedyren for etablering og drift av et uavhengig rådgivende panel som bistår medlemslandene og EU-kommisjonen i beslutningen om et tobakksprodukt har karakteristisk smak – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R0779 Kommissjonsforordning 2016/779 av 18. mai 2016 om felles regler for prosedyren for fastsettelse av om et tobakksprodukt har karakteristisk smak – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018D0576 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2018/576 av 15. desember 2017 om tekniske standarder for sikkerhetselementer på tobakksprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R0574 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2018/574 av 15. desember 2017 om tekniske standarder for opprettelse og drift av et sporbarhetssystem for tobakksprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R0573 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/573 av 15. desember 2017 om nøkkelelementer i avtaler om lagring av data som inngår i sporbarhetssystemer for tobakksvarer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D1272 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1272 av 30. juli 2021 om ekvivalens, for å lette fri bevegelse av personer innenfor Union, av covid-19-sertifikater utstedt av Vatikanstaten med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D1273 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1273 av 30. juli 2021 om ekvivalens, for å lette fri bevegelse av personer innenfor Union, av covid-19-sertifikater utstedt av San Marino med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D1380 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1380 av 19. august 2021 om ekvivalens, for å lette fri bevegelse av personer innenfor Union, av covid-19-sertifikater utstedt av Ukraina med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D1381 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1381 av 19. august 2021 om ekvivalens, for å lette fri bevegelse av personer innenfor Union, av covid-19-sertifikater utstedt av Republikken Nord-Makedonia med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D1382 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1382 av 19. august 2021 om ekvivalens, for å lette fri bevegelse av personer innenfor Union, av covid-19-sertifikater utstedt av Republikken Tyrkia med sertifikater utstedt i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/953 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R2042 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/2042 av 11. desember 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/464 med hensyn til anvendelsesdatoen og visse andre datoer som er relevante for anvendelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 om økologisk produksjon – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET OG LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32021R0403 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/403 av 24. mars 2021 om regler for anvendelse av europaparlaments- og rådsforordningene (EU) 2016/429 og (EU) 2017/625 med hensyn til modell for dyrehelsesertifikater og modell for dyrehelse-/offisielle sertifikater for innførsel til Unionen og forflytning mellom medlemsstatene av sendinger av visse kategorier landdyr og avlsmateriale av disse, offisiell sertifisering for slike sertifikater og om oppheving av beslutning 2010/470/EU – [EØS-notat om rettsakten](#)

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET, LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32019R2122 Kommisjonens delegerede forordning (EU) 2019/2122 av 12. desember 2019 om tillegg til Europaparlamentets og Europarådets forordning (EU) 2017/625 med hensyn til bestemte kategorier med dyr og produkter som er unntatt fra offisiell kontroll ved grensekontrollstasjoner, særlig kontroll av passasjerenes bagasje og små forsendelser med varer sendt til personer som ikke er ment å plasseres på markedet, og endring av forordning (EU) nr. 142/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0617 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/617 av 14. april 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/2235 og (EU) 2020/2236 med hensyn til modellene for helsesertifikater for dyr og helsesertifikater/offisielle sertifikater for dyr for innførsel til Union av visse akvatiske dyr og animalske produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0619 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/619 av 15. april 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/2235, (EU) 2020/2236 og (EU) 2021/403 med hensyn til overgangsbestemmelser for bruk av helsesertifikater for dyr, kombinerte helsesertifikater/offisielle sertifikater for dyr, og offisielle sertifikater – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0547 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/547 av 29. mars 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2019/1715 med hensyn til fremgangsmåter for opprettelse og bruk av ADIS og EUROPHYT, utstedelse av elektroniske dyrehelsesertifikater, offisielle sertifikater, dyrehelse-/ offisielle sertifikater og kommersielle dokumenter, bruk av elektroniske signaturer og driften av TRACES, og om oppheving av vedtak 97/152/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0382 Kommisjonsforordning (EU) 2021/382 av 3. mars 2021 som endrer vedleggene til Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 852/2004 om næringsmiddelhygiene når det gjelder allergehåndtering, redistribusjon av mat og mattrygghetskultur – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0976 Kommisjonsforordning (EU) 2021/976 av 4. juni 2021 som endrer vedlegg II, III og IV til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til grenseverdier for rester av sykloksydin, mepikvat, Metschnikowia fructicola stamme NRRL Y-27328 og proheksadion i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0590 Kommisjonsforordning (EU) 2021/590 av 12. april 2021 som endrer vedlegg II og IV til forordning (EF) nr. 396/2005 av Europaparlamentet og Rådet vedrørende maksimale grenseverdier for aklonifen, boskalid, kumelk, etofenproks, jernpyrofosfat, L-cystein, lambda-cyhalothrin, maleic hydrazid, mefentriflukonazol, natrium 5-nitroguaiacolat, natrium o-nitrofenolat, natrium p-nitrofenolat og triklopyr i eller på visse produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

KLIMA- OG MILJØDEPARTMENTET

32020R1763 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/1763 av 25. november 2020 om godkjenning av formaldehyd som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter av type 2 og 3 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0348 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/348 av 25. februar 2021 om godkjenning av karbendazim som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 7 og 10 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0365 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/365 av 26. februar 2021 om godkjenning av aktivt klor frigjort fra hypoklorsyre som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 1 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0347 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/347 av 25. februar 2021 om godkjenning av aktivt klor frigjort fra hypoklorsyre som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 2, 3, 4 og 5 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0364 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/364 av 26. februar 2021 om godkjenning av aktivt klor generert fra natriumklorid ved elektrolyse som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 1 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0345 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/345 av 25. februar 2021 om godkjenning av aktivt klor generert fra natriumklorid ved elektrolyse som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 2, 3, 4 og 5 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D0327 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/327 av 23. februar 2021 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av metoflutrin til bruk i biocidprodukter i produkttype 18 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D0333 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/333 av 24. februar 2021 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av alfakloralose til bruk i biocidprodukter i produkttype 14 – [EØS notat om rettsakten](#)

32021D0354 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/354 av 25. februar 2021 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av propikonazol til bruk i biocidprodukter i produkttype 8 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D0713 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/713 av 29. april 2021 om utsettelse av utløpsdatoen for godkjenningen av sulfurylfluorid til bruk i biocidprodukter i produkttype 8 og 18 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0806 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/806 av 10. mars 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 for å inkludere karbondioksid generert fra propan, butan eller en blanding av begge ved forbrenning som et aktivt stoff i forordningens vedlegg I – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0807 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/807 av 10. mars 2021 om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 528/2012 for å inkludere kaliumsorbit som et aktivt stoff i forordningens vedlegg I – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0797 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/797 av 8. mars 2021 om retting av visse språkversjoner av vedlegg II og VI til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1272/2008 om

klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger for å tilpasse den til den tekniske og vitenskapelige utviklingen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0979 Kommisjonsforordning (EU) 2021/979 av 17. juni 2021 om endring av vedlegg VII til XI til europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier (REACH) – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1199 Kommisjonsforordning (EU) 2021/1199 av 20. juli 2021 om endring av vedlegg XVII til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1907/2006 med hensyn til polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAHer) i granulater og flak brukt som fyllmateriale på kunstgressbaner eller i løs form på lekeplasser eller på sportsarenaer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019L0904 Direktiv fra det europeiske parlamentet og rådet (EU) 2019/904 av 5. juni 2019 om reduksjon av miljøkonsekvensene av enkelte plastprodukter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0662 Kommisjonsforordning (EU) 2021/662 av 22. april 2021 om endringer i forordning (EF) nr. 748/2009 om listen av luftfartøysoperatører som utførte en luftfartsaktivitet iht Vedlegg I av direktiv 2003/87/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D0927 Kommisjonsbeslutning (EU) 2021/927 av 31. mai 2021 om fastsettelsen av en felleseuropeisk korreksjonsfaktor om justering av vederlagsfri tildeling av klimakvoter for perioden 2021-2025 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1204 Kommisjonsforordning (EU) 2021/1204 av 10. mai 2021 om endring av forordning (EU) 2019/856 om søknads- og utvelgelsesprosedyrer under Innovasjonsfondet – [EØS-notat om rettsakten](#)

32019D1004 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2019/1004 av 7. juni 2019 om fastsettelse av bestemmelser for beregning, verifisering og rapportering av data om avfall i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF og om oppheving av Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2012) 2384. – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020D1722 Kommisjonsbeslutning (EU) 2020/1722 av 16. november 2020 om samlet antall kvoter som skal utstedes i EUs kvotesystem i 2021 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0783 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/783 av 29. april 2021 om etablering av programmet for miljø- og klimatiltak (LIFE) og oppheving av forordning (EU) nr. 1293/2013 – [EØS-notat om rettsakten](#)

KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET

32021D1067 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/1067 av 17. juni 2021 om harmonisert bruk av radiospektrum i frekvensbåndet 5 945-6 425 MHz for implementering av trådløse tilgangssystemer inkludert trådløse lokale datanettverk (WAS/RLAN) – [EØS-notat om rettsakten](#)

KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

32018L0958 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/958 av 28. juni 2018 om forholdsmessighetsprøving før vedtakelse av nye bestemmelser om regulering av yrker – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R1190 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/1190 om rettelse av gjennomføringsforordning (EU) 2015/983 om prosedyrer for utstedelse av det europeiske profesjonskort og anvendelse av varslingsordningen i henhold til Europaparlamentets- og Rådets direktiv 2005/36/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

32020R0688 Delegetert kommisjonsforordning (EU) 2020/688 av 17. desember 2019 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2016/429 med hensyn til krav til dyrehelse ved forflytning av landdyr og rugeegg innenfor Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0880 Kommisjonens delegeterte forordning (EU) 2021/880 av 5. mars 2021 om endring av delegetert forordning (EU) 2020/686 som utfyller Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 når det gjelder sporbarhets-, dyrehelse- og sertifiseringskravene for forflytning av avlsmateriale fra visse holdte landdyr innenfor Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0520 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/520 av 24. mars 2021 om fastsettelse av regler for gjennomføringen av Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 når det gjelder sporbarhet av visse holdte landdyr

32021D0545 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/545 av 26. mars 2021 om godkjenning av laboratorier i Brasil, Kambodsja, Kina, Mexico, Sør-Afrika, Tunisia, Ukraina og Det forente kongerike til å foreta serologiske tester for å måle effektiviteten av rabiesvaksiner til hunder, katter og ildere – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0620 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/620 av 15. april 2021 som gir bestemmelser om anvendelsen av Råds- og Parlamentsforordning (EU) 2016/429 når det gjelder godkjenning av sykdomsfri og ikke-vaksinierende status i visse medlemsland, soner eller segmenter for visse listeførte sykdommer, og godkjenning av utryddelsesprogrammer for disse listeførte sykdommene – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R2105 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/2105 av 15. desember 2020 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet etoksazol som substitusjonskandidat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R2101 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/2101 av 15. desember 2020 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet kiselgur (diatoméjord) i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0129 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/129 av 3. februar 2021 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet hvitløksekstrakt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, om endring av vedlegget til Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R2104 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/2104 av 15. desember 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EF) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperioden til det aktive stoffet parafinolja – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0080 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/80 av 27. januar 2021 om avslag på godkjenning av karbondioksid som basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0081 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/81 av 27. januar 2021 om godkjenning av ekstrakt fra *Allium cepa* L. (løk) som basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0079 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/79 av 27. januar 2021 om avslag på godkjenning av topamezon som aktivt stoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0413 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/413 av 8. mars 2021 om godkjenning av blodmel som et aktivt stoff med lav risiko i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0427 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/427 av 10. mars 2021 om godkjenning av 24-epibrassinolid som et aktivt stoff med lav risiko i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0134 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/134 av 4. februar 2021 om fornyet godkjenning av det aktive stoffet *Akanthomyces muscarius* stamme Ve6 (tidligere *Lecanicillium muscarium* stamme Ve6) som et lavrisikostoff, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0464 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/464 av 17. mars 2021 om avslag på godkjenning av *Capsicum annuum* L. var. *annuum*, longumgruppe, cayenneekstrakt som basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0459 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/459 av 16. mars 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til vilkårene for godkjenning av det aktive stoffet fenpyrazamin – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0052 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/52 av 22. januar 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EF) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperiodene for de aktive stoffene benfluralin, dimoksydrobin, fluazinam, flutolanil, mecoprop-P, mepiquat, metiram, oksamyl og pyraklostrobin – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0566 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/566 av 30. mars 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 med hensyn til forlengelse av godkjenningsperiodene for de aktive stoffene abamectin, Bacillus subtilis (Cohn 1872) stamme QST 713, Bacillus thuringiensis subsp. Aizawai stamme ABTS 1857 og GC-91, Bacillus thuringiensis subsp. Israeliensis (serotype H 14) stamme AM65-52, Bacillus thuringiensis subsp. Kurstaki stamme ABTS 351, PB 54, SA 11, SA12 og EG 2348, Beauveria bassiana stamme ATCC 74040 og GHA, clodinafop, clopyralid, Cydia pomonella Granulovirus (CpGV), cyprodinil, dichlorprop-P, fenpyroksimat, fosetyl, Lecanicillium muscarium (tidligere "Verticillium lecanii") stamme Ve6, mepanipyrim, Metarhizium anisopliae (var. anisopliae) stamme BIPESCO 5/F52, metconazol, metrafenon, Phlebiopsis gigantea stamme FOC PG 410.3, VRA 1835 og VRA 1984, pirimikarb, Pseudomonas klororafis stamme MA342, pyrimethanil, Pythium oligandrum M1, rimsulfuron, spinosad, Streptomyces K61 (tidligere "S. griseoviridis"), Trichoderma asperellum (tidligere "T. harzianum") stamme ICC012, T25 og TV1, Trichoderma atroviride (tidligere "T. harzianum") stamme IMI 206040 og T11, Trichoderma gamsii (tidligere "T. viride") stamme ICC080, Trichoderma harzianum stamme T-22 og ITEM 908, triclopyr, trineksapak, tritikonazol og ziram – [EØS-notat om rettsakten](#)

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET OG NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTAMENTET

32020R0427 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/427 av 13. januar 2020 om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 vedlegg II som omhandler visse detaljerte produksjonsregler for økologiske produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R0848 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 av 30. mai 2018 om økologisk produksjon og merking av økologiske produkter og om opphevelse av rådsforordning (EU) nr. 834/2007 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R2146 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/2146 av 24. september 2020 om utfyllende regler til Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 som omhandler regler for unntak i økologisk produksjon – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0464 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/464 av 26. mars 2020 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser til Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 om nødvendig dokumentasjon for godkjenning av forkortet karenperiode, produksjon av økologiske produkter og krav til informasjon fra medlemsland – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0269 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/269 av 4. desember 2020 som endrer delegert forordning (EU) 2020/427 når det gjelder virkningsdato for endringer i visse detaljerte produksjonsregler for økologiske produkter i Parlaments- og Rådsforordning (EU) 2018/848 vedlegg II – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R1794 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/1794 av 16. september 2020 om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 vedlegg II del I som omhandler bruk av karen og ikke-økologisk planteformeringsmateriale – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R1693 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/1693 av 11. november 2020 om endring av forordning (EU) 2018/848 om økologisk produksjon og merking av økologiske produkter med hensyn til dens anvendelsesdato og visse andre datoer nevnt i forordningen

32021R0642 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/642 av 30. oktober 2020 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 med hensyn til visse opplysninger som må medfølge ved merking av økologiske produkter – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0716 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/716 av 9. februar 2021 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/848 med hensyn til bestemmelser om økologisk produksjon av spirer og sikoriskudd, før til visse akvakulturdyr og behandling i økologisk akvakulturproduksjon – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1325 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/1325 av 10. august 2021 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2020/977 med hensyn til perioden for midlertidige unntak fra regler om kontroll av økologisk produksjon – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R1140 Kommisjonens delegerte forordning (EU) 2021/1140 av 5. mai 2021 om endring av delegert forordning (EU) 2020/687 som utfyller Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429 når det gjelder utfyllende bestemmelser om bekjempelse og kontroll av visse listeførte sykdommer – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0881 Kommisjonens delegerte forordning (EU) 2021/881 av 23. mars 2021 som endrer delegert forordning (EU) 2020/689 med utfyllende bestemmelser til Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) 2016/429 med hensyn til overvåkning, utryddelsesprogrammer og sykdomsfri status for visse listeførte og nye sykdommer – [EØS-notat om rettsakten](#)

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

32021D0260 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/260 av 11. februar 2021 om godkjenning av nasjonale smittebegrensende tiltak for bestemte sykdommer hos akvatiske dyr i henhold til artikkel 226(3) i Europaparlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/429, og om opphevelse av kommisjonsbeslutning 2010/221/EU [EØS-notat om rettsakten](#)

32007D0421 Kommisjonsvedtak av 14. juni 2007 om oppheving av vedtak 96/587/EF om offentliggjøring av en liste over godkjente organisasjoner meldt av medlemsstatene i samsvar med rådsdirektiv 94/57/EF – [EØS-notat om rettsakten](#)

52007XC0619(01) Liste over organisasjoner anerkjent på grunnlag av rådsdirektiv 94/57/EF om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse – [EØS-notat om rettsakten](#)

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

32021D0488 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/488 av 22. mars 2021 om endring av gjennomføringsbeslutning (EU) 2020/174 og (EU) 2020/1167 med hensyn til anvendelse av

godkjente innovative teknologier i visse personbiler og lette nyttekjøretøy som kan kjøre på flytende gass, komprimert naturgass og E85 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32018R1263 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/1263 av 20. september 2018 om utarbeiding av skjemaene som skal brukes av pakkeleveringsvirksomheter til å gi opplysninger i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/644 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0349 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/349 av 2. mars 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2019/1916 med hensyn til anvendelsesforhold i eller mellom visse byer og byområder – [EØS-notat om rettsakten](#)

32016R1199 Kommisjonsforordning (EU) 2016/1199 av 22. juli 2016 om endring av forordning (EU) nr. 965/2012 med hensyn til driftsgodkjenning av ytelsesbasert navigasjon, sertifisering av og tilsyn med ytere av datatjenester og offshoreoperasjoner med helikopter, og om retting av nevnte forordning – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0685 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/685 av 22. april 2021 om retting av den polske språkversjonen av forordning (EF) nr. 1321/2014 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartsprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgavene – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0699 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2021/699 av 21. desember 2020 om endring av og retting av kommisjonsforordning (EU) nr. 748/2012 med hensyn til instruksjoner for fortsatt luftdyktighet (ICA), produksjon av deler som skal brukes ved vedlikehold og betraktning av aldringsfenomener i luftfartøy ved sertifisering – [EØS-notat om rettsakten](#)

32021R0883 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2021/883 av 1. juni 2021 om endring av forordning (EF) nr. 474/2006 med hensyn til listen over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud eller driftsbegrensninger i Unionen – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R1429 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/1429 av 7. oktober 2020 om fastsettelse av tiltak for et bærekraftig jernbanemarked på bakgrunn av covid-19-utbruddet – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R2180 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/2180 av 18. desember 2020 om forlengelse av referanseperioden for europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/1429 om fastsettelse av tiltak for et bærekraftig jernbanemarked på bakgrunn av covid-19-utbruddet [EØS-notat om rettsakten](#)

32021D0701 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2021/701 av 27. april 2021 om retting av gjennomføringsbeslutning 2011/665/EU om det europeiske registeret over godkjente typer jernbanekjøretøyer [EØS-notat om rettsakten](#)

32020L0700 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2020/700 av 25. mai 2020 om endring av direktiv (EU) 2016/797 og (EU) 2016/798 med hensyn til forlengelsen av deres innarbeidingsfrister – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0572 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/572 av 24. april 2020 om rapporteringsstrukturen som skal følges for undersøkelsesrapporter om jernbaneulykker og -hendelser – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0778 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/778 av 12. juni 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2019/773 med hensyn til anvendelsesdatoene som følge av forlengelsen av innarbeidingsfristen for europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/797 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0779 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/779 av 12. juni 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2019/250 med hensyn til anvendelsesdatoene som følge av forlengelsen av innarbeidingsfristen for europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/797 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0780 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/780 av 12. juni 2020 om endring av forordning (EU) nr. 445/2011 og gjennomføringsforordning (EU) 2019/779 med hensyn til tiltak for å forlenge gyldighetstiden for visse sertifikater for jernbaneforetak med ansvar for vedlikehold samt visse overgangsbestemmelser på grunn av covid-19-pandemien – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0777 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/777 av 12. juni 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2018/763 med hensyn til anvendelsesdatoene og visse overgangsbestemmelser som følge av forlengelsen av innarbeidingsfristen for europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/798 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0781 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2020/781 av 12. juni 2020 om endring av gjennomføringsforordning (EU) 2018/545 med hensyn til anvendelsesdatoene og visse overgangsbestemmelser som følge av forlengelsen av innarbeidingsfristen for europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/797 – [EØS-notat om rettsakten](#)

32020R0782 Delegert kommisjonsforordning (EU) 2020/782 av 12. juni 2020 om endring av delegert forordning (EU) 2018/761 og (EU) 2018/762 med hensyn til anvendelsesdatoene som følge av forlengelsen av innarbeidingsfristen for europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/798 – [EØS-notat om rettsakten](#)